

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 74) – Judaizowanie

11 czerwca 2024

Tekst PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 8 marca 2026

Witajcie w 74. odcinku serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Obecnie przyglądamy się temu szczególnemu soborowi, który odbył się w IV wieku — Soborowi w Laodycei, a konkretnie kanonowi 29. Jest tu jeszcze coś, nad czym naprawdę chcę się zatrzymać i poświęcić temu trochę czasu, więc wróćmy do kanonu 29. Czytamy w nim:

Sobór w Laodycei – Kanon 29 (363–364 n.e.)

„Chrześcijanie nie powinni judaizować, odpoczywając w szabat, lecz powinni pracować w tym dniu, raczej czcząc dzień Pański.”

Ponownie stajemy tu przed taką sytuacją: Bóg mówi — „Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić.” A człowiek pojawia się na scenie i mówi: „Nie rób tego.” Ale tutaj sprawy robią się naprawdę interesujące. W jaki sposób opakowali oni to przykazanie, aby nie robić tego, co Bóg nakazał? To jest fascynujące. Zobaczcie: mówią, że nie wolno judaizować. W języku greckim użyte jest słowo *ioudaizo* (ιουδαίζω). Co ono oznacza? Dosłowne znaczenie tego słowa to *żyć jak Żydzi*. Tak właśnie tłumaczy się je wprost — *żyć jak Żydzi*.

Jeśli więc przeczytamy to w ten sposób, zdanie brzmi:

Sobór w Laodycei – Kanon 29 (363–364 n.e.)

„Chrześcijanie nie powinni żyć jak Żydzi, odpoczywając w szabat, lecz powinni pracować w tym dniu.”

Właśnie o tym mówiliśmy przez znaczną część tej serii: Mesjasz przez swoją sprawiedliwość i swoją moc zburzył mur oddzielający i uczynił z Żyda i poganina jednego nowego człowieka w Nim. Te sobory w rzeczywistości odwracają święte dzieło Mesjasza. W praktyce — poprzez radę inspirowaną przez przeciwnika — budują nowy mur podziału. Przekonują i nakłaniają pogan-chrześcijan, aby przestali nawet zachowywać Boże przykazania, aby tylko nie byli postrzegani jako ci, którzy żyją jak Żydzi. Powiem to wprost: pogańscy chrześcijanie są powołani, aby żyć jak Żydzi.

Jesteśmy powołani, aby „judaizować”.

Wystarczy zajrzeć do Pisma. Co mówi Pismo? Prorocy mówią o tym bardzo wyraźnie. Spójrzmy na Księgę Jeremiasza 12:16:

Jeremiasza 12:16 - I jeżeli przyswoją sobie obyczaje ludu mojego i przysięgać będą na Imię moje: Jak [prawdą jest, że] żyje Jahwe - jak przedtem nauczyli lud mój przysięgać na Baala, będą włączeni do ludu mojego. **(BP)**

Bóg mówi o narodach, o poganach, że jeśli pilnie nauczą się dróg Jego ludu, wtedy zostaną pobłogosławieni i dosłownie zostaną ustanowieni pośród Jego ludu. Nie chodzi tu jedynie o ten obecny wiek — język użyty w tym fragmencie wskazuje na życie wieczne, jeśli poganie nauczą się dróg Jego ludu. To właśnie jest powołanie — to, co Sobór w Laodycei nazwałby „judaizowaniem”. Jeśli jednak judaizowanie oznacza podążanie za Pismem i posłuszeństwo przykazaniom Boga, to ja się na to zapisuję. Możecie nazywać mnie judaizatorem przez cały dzień, bo właśnie tym chcę być. Chcę żyć jak Żydzi, zgodnie z Bożymi instrukcjami.

Pozwólcie, że przeczytam wam bardzo interesujące proroctwo — Zachariasza 8:23. Jest to proroctwo szczególnie bliskie mojemu sercu. Czytamy tam:

Zachariasza 8:23 Tak mówi Jahwe Zastępów: W owych dniach dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów — rozumiemy, że jest to obraz pełni pogan, pełnej liczby tych, którzy zostaną przyprowadzeni do wiary — **uchwyci się skraju szaty jednego Żyda**. Mamy tu obraz pogan chwytających skraj szaty żydowskiego człowieka. A co znajdowało się na skraju tej szaty? To, co nazywa się tzitzit (צִיצִית) — frędzle, czyli chwoasty. Te frędzle miały bardzo konkretne biblijne znaczenie. Co oznaczały? Odnosiły się do przykazań Boga. Zrozumcie więc, czego chwytają się poganie, gdy chwytają skraj szaty Żyda. Chwytają się Bożych przykazań. A co mówi dalej tekst? **„Mówiąc: Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że Bóg jest z wami.”**

Jaką część tego proroctwa można by zinterpretować w taki sposób, że poganie mają się oddzielić albo że nie powinni judaizować przez przestrzeganie przykazań Boga? Nic takiego tutaj nie ma. Poganie chwytają się przykazań Boga i stają się jedno z Żydem. To jest narracja, którą widzimy w całym Nowym Testamencie. Jak więc ta wypaczona ideologia została zasiana w chrześcijańskim myśleniu? Jest to absolutnie demoniczne. Nie ma innego sposobu, by to opisać.

Mając to na uwadze, chcę teraz przejść do Pisma. Oto rzecz: słowo ioudaizo (ιουδαίζω) pojawia się w Biblii tylko dwa razy. Jeden raz w Starym

Testamencie i jeden raz w Nowym Testamencie. Tylko po jednym razie w każdym z nich. I w obu przypadkach użyte jest w pozytywnym kontekście — konkretnie w kontekście pogan żyjących jak Żydzi w pozytywnym sensie. Chcę, żeby to dobrze zabrzmiało, ponieważ dziś na słowo ioudaizo — „judaizować” lub „być judaizatorem” — nakłada się ogromnie negatywne znaczenie. Powiem to wprost: szatan postawił chrześcijański świat na głowie. Lewa ręka stała się prawą, stopa stała się głową. To, co zrobił przeciwnik, jest absolutnie szalone. Jest to właśnie istota nazywania dobra złem, a zła dobrem.

Chcę więc pokazać wam te dwa miejsca, gdzie to słowo występuje. Zaczniemy od Nowego Testamentu. Znajduje się ono w Liście do Galacjan. Pozwólcie, że najpierw nakreślę tło. Piotr, Barnaba i kilku innych Żydów przybyło i jadło razem z poganami. Wcześniej było to coś nie do pomyślenia. Zanim Jezua posłał swoich żydowskich apostołów — Piotra, Pawła i innych — aby głosili tę piękną Ewangelię ehad (εἰς ἑνότητα) Żyda i poganina, Żydzi nie jedli razem z poganami. Było to absolutnie zakazane. Nie należało siadać do stołu z poganinem ani z grzesznikiem. Nawet Paweł używa podobnego języka w liście do Koryntian, gdy mówi, że jeśli ktoś nazywa się wierzącym, a żyje w grzechu, nie należy z nim nawet jeść. Dlatego przed dziełem Jezui — przed Jego wezwaniem pogan do wiary — taka wspólnota była nie do pomyślenia. Ale teraz, dzięki Mesjaszowi, właśnie taki był plan: aby powstał jeden nowy człowiek w Mesjaszu Jezui.

Ale gdy Piotr, kiedy przyszli pewni ludzie od Jakuba — mówimy tu więc o samym centrum wspólnoty wiary. Najprawdopodobniej byli to ludzie związani z Soborem w Jerozolimie, bardzo poważani, znani i szanowani. Gdy oni przyszli, zarówno Piotr, jak i nawet Barnaba, wycofali się ze wspólnego jedzenia z poganami. Paweł podejmuje więc tę sprawę. Konfrontuje Piotra i w Liście do Galacjan 2:14 czytamy:

Galacjan 2:14 - *Lecz gdy zobaczyłem, że nie postępują zgodnie z prawdą Ewangelii — zatrzymajmy się tu na chwilę. Co Paweł ma na myśli mówiąc o prawdzie Ewangelii? Chodzi o prawdę o tym, co uczynił Jezua, otwierając drzwi dla pogan, aby stali się jedno z Jego ludem. Zostali wszczepieni, zostali przyprowadzeni do wiary. — „powiedziałem do Piotra wobec wszystkich: Jeśli ty, będąc Żydem, żyjesz jak poganie, a nie jak Żydzi, dlaczego zmuszasz pogan, aby żyli jak Żydzi?”*

Czy rozumiecie, co właśnie powiedział Paweł? Chcę to wyjaśnić, ponieważ jeśli to przegapicie, przegapicie cały sens. Paweł właśnie przyszedł do Piotra i powiedział: ty jesteś Żydem. A o drogach Żydów i o życiu Żydów Paweł mówi między innymi w Liście do Rzymian, rozdział 2. Jest to wspaniałe, ponieważ

im — a gdy przechodzimy do Rzymian 3 — Paweł mówi, że im zostały powierzone wyrocznie Boga. Zostali im powierzone przymierza i obietnice, otrzymali Dziesięć Przykazań, otrzymali Prawo jako całość — mądrość i zrozumienie Boga. To właśnie oznacza być Żydem.

Paweł mówi: jeśli ty, będąc Żydem, żyjesz na sposób pogan, innymi słowy teraz postępujesz jak pogański poganin. Jeśli żyjesz na sposób pogan, a nie jak Żydzi, dlaczego zmuszasz pogan, aby żyli jak Żydzi? Innymi słowy można powiedzieć: jak możesz zmuszać pogan, aby żyli jak Żydzi? Inaczej mówiąc: Piotrze, w swojej hipokryzji nie możesz zmuszać żadnego poganina, aby żył jak Żyd. A jakie jest to słowo? ioudaizein (Ιουδαϊζειν) albo ioudaizo (Ιουδαϊζω) — czyli judaizować, żyć jak Żydzi. Paweł używa tego słowa w takim kontekście: Piotrze, twoim zadaniem jest przekonywać pogan, aby żyli jak Żydzi, ale przez swoją hipokryzję tego nie robisz. Oddzieliłeś się od nich. Nie uznałeś prawdy Ewangelii — prawdy o tym, co Jezua uczynił dla tych pogan.

A więc przez tę hipokryzję i przez to, że nie pokazujesz czynami tego, co Jezua uczynił, nie możesz nakłaniać pogan, aby żyli jak Żydzi. W taki właśnie sposób Paweł używa słowa ioudaizo, słowa judaizować — żyć jak Żydzi. Jesteśmy powołani, aby żyć jak Żydzi.

Chcę wam teraz pokazać przykład ze Starego Testamentu. Oczywiście gdy mówię o ioudaizo, jest to słowo greckie. Tekst masorecki jest hebrajski i w niewielkiej części aramejski. Stary Testament został pierwotnie napisany po hebrajsku, ale później został przetłumaczony na grekę. Chcę więc pokazać wam jedyny raz, kiedy to słowo pojawia się w greckim Starym Testamencie. Znajduje się ono w Księdze Estery — w tej historii o duchu antymesjasza działającym przez Hamana, który chciał zniszczyć naród żydowski i całkowicie go zgładzić. Jednak do tego nie doszło. Plan został udaremniony, a naród żydowski odniósł wielkie zwycięstwo i zniszczył tych, którzy chcieli zniszczyć ich. Wtedy wielki strach padł na narody. I zaczęli stawać się Żydami. Spójrzcie na to, co jest napisane — **Grecka Septuaginta LXX (Ester 8:17b – z tłumaczenia angielskiego)** — „... i wielu z pogan zostało obrzezanych i — co? — ioudaizon (Ιουδαϊζον), czyli ioudaizo (Ιουδαϊζω). **Żyli jak Żydzi, z obawy przed Żydami.**”

A więc nie chodziło tylko o obrzezanie ciała — bo bądźmy szczerzy, to jest rzecz jednorazowa — lecz żyli jak Żydzi. Przyjęli moralność, zasady, mądrość i zrozumienie, a ich sposób życia się zmienił. Teraz chodzili inną drogą. Teraz praktykowali życie w zupełnie inny sposób. Ponieważ ostatecznie do tego właśnie jesteśmy powołani. Mając to na uwadze, czy poganie są

zobowiązani do obrzezania w ciele? Nie. Ta sprawa została rozstrzygnięta. W rzeczywistości w 1 Koryntian 7:19 zobaczcie, co mówi Paweł:

1 Koryntian 7:19 — Niczym jest zarówno obrzezanie, jak i nieobrzezanie, a ważne jest tylko zachowywanie przykazań Bożych. **(BWP)**

To właśnie te wyrocznie, które zostały dane narodowi żydowskiemu — to ma znaczenie. Do tego jesteście powołani. Jednym z tych przykazań jest: zakar et yom ha-shabbat le-kadsho (זְכוֹר אֶת-יְוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ) „Pamiętaj o dniu szabat, aby go uświęcić.” Dziękuję, że dziś byliście ze mną.

Bądźcie z nami dalej — mamy jeszcze więcej. Niech Bóg was błogosławi i strzeże.